

ZhaawanArt® trouwringen & vriendschapsringen

Handgesmeed eigentijds design / geïnspireerd door eeuwenoude tradities...

© Unieke Trouwringen.nl

[TERUG NAAR DE VORIGE PAGINA](#)

Modelnummer trouwringen 5-1C

Prijs trouwringen vanaf: € 950,=

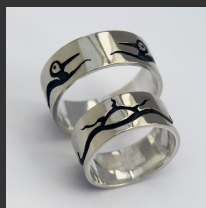
Deze gelaagde trouwringen met de titel *bibooni-gamiing*, tonen een zonsopkomst boven *Gichi-Ojibwe-Gamiing* (Lake Superior), het uitgestrekte zoetwatermeer aan wiens oevers de indiaanse voorouders van de edelsmid, de Ojibweg uit Michigan, hun leefgebied hadden.

De kleur van het witgoud dat edelsmid Zhaawano voor deze trouwringen gebruikte, roept, in combinatie met de minimaal gestileerde en zwart ingekleurde contourlijnen van zon en water, associaties op met het winterse karakter en het licht van *Biboon*, de winter-geest die met zijn subarctische vrieslucht meren en rivieren tussen december en maart in zijn ijzige greep houdt.

Edelsmid Zhaawano gebruikte voor deze 8 mm brede trouwringen de *overlay*-methode, wat inhoudt dat de ringen zijn opgebouwd uit twee op elkaar gesoldeerde plaatjes edelmetaal – in het geval van deze ringen: witgoud boven, zilver onder. Uit de bovenste laag, die uit 14 karaats witgoud bestaat, heeft de edelsmid de gestileerde designs van zon, golven en warervogels (zichtbaar aan de achterzijde van de ringen) gezaagd. De uitsparingen die zo ontstaan, zijn vervolgens ingelegd met goud van dezelfde kleur, wat de trouwringen een expressief, bijna driedimensionaal karakter geeft.

De afbeelding van de watervogel die de edelsmid in spiegelbeeld aan de achterzijde van de trouwringen heeft geplaatst (zie foto), is een gestileerde weergave van *Zhingibis*, de fuut, een geliefd personage in het traditionele verhaal dat Ojibwe-grootouders van oudsher tijdens lange winteravonden aan hun kleinkinderen vertellen. Dit verhaal, dat bij niet-indianen bekend staat als “Shingebis en de Wintermaker”, is een rituele, metaforische vertelling over een dappere en vindingrijke dikbekfuut die de ijzige kou van *biboon* weerstond.

Het moraal van het verhaal – wie de weg van *Zhingibis* volgt zal het altijd warm hebben en over genoeg voedsel beschikken gedurende de wintermaanden –, is tegelijkertijd een metafoor voor het streven van twee echtgenoten om goed voor elkaar (en eventueel hun gezin) te zorgen, elkaar te beschermen (“warmte te bieden”) en vindingrijk te zijn, zodat ze samen de uitdagingen en tegenspoed die ze op hun pad ontmoeten zullen trotseren en te boven komen.

Cecil Youngfox: 'Duck Guardian'

Foto: een koppel dikbekfuten

“Lang geleden leefde, geheel in zijn eentje, een fuut genaamd Zhingibis (Shingebis) aan de oever van Gichi-Ojibwe-Gamiing, de grote binnensee die in het land ligt van het Ojibwe-volk. Gezeten in zijn warme en comfortabele *wiigiwaam* (huis) verstopt in een kleine beschutte inham, zat hij daar zoals ieder jaar goed voorbereid op het ijskoude klimaat van *biboon*, de winter. Vier houtblokken had de slimme fuut verzameld om het vuur te voeden, voor iedere wintermaand één. Dit jaar waren de omstandigheden echter extremer dan men in lange tijd had meegemaakt, en *Giiwedín*, de grootvader die ook wel Noordenwind wordt genoemd, verdreef zelfs de reigers en zeemeeuwen met zijn kille adem.”

“Toen Grootvader Noordenwind in de gaten kreeg dat Zhingibis geen aanstalten maakte de reigers en de meeuwen op hun vlucht naar het zuiden te volgen, dacht hij bij zichzelf: ‘Dat lijkt me een uiterst gehard en sluwe jongen. Kou noch wind kunnen hem deren en zelfs bij het slechtste weer doet hij of het *ode’imini-giizis* (aardbeiplukmaan oftewel de maand juni) is’. Hierop besloot hij de eigenwijze vogel te testen door zijn *wiigiwaam* omver te blazen en zijn kampvuur te doven. Toen hem dit niet lukte, bevroor hij het gehele meer, opdat Zhingibis niet langer naar vis kon duiken.”

“Zhingibis, die onder zijn ogen de golven van het meer zag verdwijnen onder een dun laagje ijs, beseftte dat hij een vreselijke hongerdood zou sterven nu hij niet langer vis kon vangen voor voedsel. Maar omdat hij wel van een uitdaging op zijn tijd hield, besloot hij zich niets aan te trekken van de plagerijen van Grootvader Noordenwind en gewoon te blijven zitten waar hij zat. Giiwedín keek geamuseerd toe hoe de slimme eend rietstengels uit het ijs trok en door de zo ontstane gaten naar vis dook. Alsof er niets aan de hand was waggelde de eend vervolgens doodleuk naar huis, verscheidene vette vissen achter zich aanslepend.

“Hierop besloot Giiwedin de fuut een lesje te leren in nederigheid en hij zorgde voor een ijslaag die maar liefst twee maal zo dik was als gewoonlijk. Een sneeuwstorm blies over het huis van Zhingibis en Giiwedin huilde om het hardst met de wolven als om de eend bang te maken – echter zonder veel resultaat. Toen Zhingibis uiteindelijk echt hongerig begon te worden, hakte hij zodra de wind even ging liggen met zijn snavel een wak in het dikke ijs om toch nog te kunnen vissen.”

“Met tienvoudig geweld raasde Giiwedin, die zijn gevoel voor humor nu danig op de proef gesteld zag worden door de brutale fuut, over het donkere woud, zodat de bomen knarsend bezweken en alle dieren in hun diepste schuilhoeken wegcropen. Maar Zhingibis zat 's avonds doodgemoedereerd in zijn *wiigiwaam* en bakte de vissen die hij 's middags had gevangen. Hij droeg daarbij alleen een leren lendenschort alsof *niibin*, de zomer heerste in plaats van *biboon*, de winter. Tenslotte, toen er drie manen (maanden) verstreken waren, en hij de fuut weer met een lading vis over het ijs naar zijn huis zag lopen, sprak Giiwedin tot zichzelf: ‘Ik zal die eigenwijze dikbek eens met een bezoekje vereren en eens kijken waarom hij niet bang voor me is’.”

“Die avond naderde de oude grootvader uit het noorden de *wiigiwaam* van de dikbekfuut. Van verre hoorde hij hem zingen, en toen hij bij de ingang was gekomen verstond hij ook de woorden:

'Grootvader ik ben niet bang,
 Je huilen heb ik meer gehoord,
 Je sneeuw doorwaad ik ongestoord,
 Je bent per slot ook maar een man,
 En in mijn huis zit ik beschut,
 Het geeft niet dat je er sneeuw op schudt,
 De winter duurt geen maanden meer,
 Al gauw begint de lente weer.'

Jackson Beardy: 'Love of Birds'

“Maar Giiwedin, die vast van plan was de brutale duikerfuut met zijn lelijke "WUP-PUP-PUP-PUP-pup-pup-pup-caow-caow-caow-caow" - stem voor eens en voor altijd een les te leren die hij niet gauw zou vergeten, stormde de *wiigiwaam* binnen. Zhingibis keek de Giiwedin echter vrolijk aan en legde nog eens een extra houtblok op het vuur, ogenschijnlijk om de oude man welkom te heten. De vonken stoven echter in het rond en het werd onverdraaglijk heet in de kleine wigwam. Tot overmaat van ramp begon Zhingibis weer verder te zingen, en Giiwedin, die van plan was geweest de sluwe fuut te bevriezen met zijn ijzige adem, werd zwakker en zwakker door de hitte. Karsetandend en snakkend naar de koele buitenlucht, vluchtte Giiwedin naar buiten.”

“Giiwedin huilde weer door het woud, floot over het meer en krijste in de oude pijnbomen aan de oever. Maar ook nu kon hij Zhingibis niets maken, tenslotte besepte hij dat hij zijn meerdere moest erkennen in de slimme en dappere dikbekfuut. En ieder jaar, zo wil de overlevering, als hij een fuut aan de oever bespeurt, huilt Grootvader Noordenwind zijn longen uit het lijf omdat hij zijn nederlaag maar niet kan vergeten. En nog altijd, als dit gebeurt, herinneren de mensen die aan het meer wonen zich dit verhaal en nemen ze zich voor een voorbeeld te nemen aan de moed en vastberadenheid van Zhingebis de dikbekfuut.”

Prijsindicatie: v.a. € 950,= per ring (14k. witgoud met witgoud inlegwerk en 1^e gehalte zilveren binnenzijde).

Bij bovengenoemde prijs is uitgegaan van een ringbreedte van 8 mm.
De prijzen zijn afhankelijk van de ringmaten en de goudprijs op het moment van bestellen.
Let op: goudprijzen fluctueren!

Gichigami (Lake Superior) in de winter

Meer informatie?

info@unieketrouwringen.nl

[TERUG NAAR DE WEBSITE](#)

